

Jan van Breda

Brainstorm

– I'm not alone

In januari 2015 werd bij fotograaf Jan van Breda (Amstelveen, 1958) een goedaardige brughoektumor geconstateerd, vijf maanden later werd deze operatief verwijderd. De fotograaf kampte toen al jaren met vage evenwichtsklachten, eenzijdige doofheid en een verstoorde motoriek.

Een paar dagen na de geslaagde operatie in het Leidse LUMC diende zich als complicatie o.a. een bacteriële hersenvliesontsteking aan. Het scheelde weinig of hij had het allemaal niet kunnen navertellen. Dat kon hij uiteindelijk wel, mede door het kordate optreden en de liefdevolle verzorging van verpleegkundige van de afdeling neurochirurgie LUMC, Dirk Beijk. Hij zag op tijd dat het helemaal mis ging, en kwam in actie.

Eenmaal weer thuis was Van Breda ondanks zijn zwakte en gewichtsafname overtuigd dat het uiteindelijk wel weer goed zou komen. Pas na een revalidatietraject van ruim een jaar moest hij tot de conclusie komen dat geheel herstel er niet meer in zat, en dat hij verder moest leven met licht NAH (niet aangeboren hersenletsel). Een periode van rouw brak aan.

brainstorm

Na de berusting en het lezen van een passage in een boek van deskundige Jenny Palm, waarin zij schrijft dat de rouw bij licht hersenletsel veel heftiger is dan bij zwaar hersenletsel, besloot Van Breda om de fotoserie *Brainstorm* te maken. In zijn eigen omgeving bleek er een flink aantal mensen te worstelen met NAH, niet of nauwelijks zicht- en merkbaar. Het is lastig uit te leggen aan anderen wat je mankeert als men niets aan je ziet of merkt. Ook schreef Palm treffend dat het krampachtig 'normaal' proberen over te komen zoveel energie vreet dat veel lotgenoten 's avonds vaak uitgeput zijn.

door Ziggy Klazes

Naast mensen uit zijn eigen netwerk benaderde hij via Palm meer kandidaten voor zijn serie, en via haar kwamen er nog eens tientallen lotgenoten bij met ieder een eigen, vaak heftig verhaal.

ontmoeting

Van Breda is zelf erg blij met het eindresultaat van *Brainstorm*, en Jenny Palm schreef daarover: 'Jan van Breda is erin geslaagd hen zonder opsmuk en met het respect dat hen toekomt te portretteren. Door zijn vakmanschap heeft hij de geportretteerden uitgelicht op een haast Rembrandteske clair-obscur manier. Hij heeft hun waardigheid weten te vatten. Het bekijken van de ene foto naar de andere is daarmee een ontmoeting geworden met broosheid en kracht die bij elkaar horen net als licht en donker bij elkaar horen. Het is een ontmoeting om stil van te worden.'

Buiten zijn eigen lichte beperkingen was dit uitermate persoonlijke project een enorme worsteling en mede daardoor is dit het langstlopende project uit zijn carrière geworden.

De tentoonstelling is door de fotograaf opgedragen aan de verpleegkundige Dirk Beijk, als dank voor zijn alerte optreden. ●

De tentoonstelling is van 4 juli t/m 25 september te zien in Fotogalerie De Gang | Grote Houtstraat 43 | Haarlem
www.fotogaleriedegang.nl